

OTKRIVENJE ISUSA POMAZANIKA APOSTOLU IVANU

Ova knjiga pripisuje se apostolu Ivanu, Isusovu učeniku i autoru četvrtog evanđelja. Knjiga je pisana u vrijeme golemih progona kojima su bili izvrgnuti kršćanski vjernici. Apostol Ivan piše ovu knjigu kako bi ohrabrio vjernike sučeljene sa strašnim rimskim progonima. Njen nastanak obično se smješta u vrijeme oko 95. god. n. e., kada je svoju vladavinu završavao rimski imperator Domicijan (81–96), ali 68. godina i kraj Neronove vladavine također je moguće vrijeme njena nastanka.

Rimske vlasti željele su osnažiti štovanje cara. Takvo šta bilo je neprihvatljivo za vjernike koji su tvrdili da je Isus Gospodin, ne Cezar. Ivan kazuje svojim čitateljima da je blizu konačni obračun između Boga i sotone. Sotona će povećati proganjanje vjernika, ali će oni biti veoma stameni i spremni da umru za uvjerenje. Bog će ih zaštititi i opravdati kada Pomazanik dođe. Zli će biti zauvijek uništeni, a narod Božiji ući će u vječnost slave i blagoslova.

Tekst Otkrivenja nakrcan je simbolizmom, apokaliptičan je po svojoj naravi, ali je opskrbljen i neophodnim pojmovnim ključevima koji omogućuju pravilnu interpretaciju teksta i tumačenje bremenitih simbola i metafora kojima se razmeće pisac ove knjige. Potpuno razumijevanje teksta moguće je postići ukoliko se, uz ostalo, svaki stavak izvrgne pravilima stroge duhovne hermeneutike. Razumijevanje teksta nije nužno povezivati uz određeno filozofsko ili teološko stajalište. Njegovo razumijevanje dostupno je svakom predanom čitaocu, jer se tekst ove biblijske knjige u potpunosti preklapa s temeljnim porukama vjere koje se jasno ogledaju u prethodnim knjigama Novoga zavjeta.

1 Otkrivenje Isusa Pomazanika koje mu dade Bog da pokaže svojim slugama šta se mora uskoro dogoditi; i on posla svoga anđela i saopći to po njemu svome slugi Ivanu, (2) koji posvjedoči o riječi Božijoj i svjedočanstvu Isusa Pomazanika, baš sve što je vidio. (3) Blago onom koji naglas čita i onima koji čuju riječi ovoga proročanstva i drže se onoga što je zapisano u njemu, jer vrijeme je blizu.

Poruka za sedam zajednica

(4) Ivan za sedam zajednica u provinciji Aziji: milost vam i mir od onoga koji jest i koji je bio i koji će doći i od sedam duhova koji su pred njegovim prijestoljem, (5) i od Isusa Pomazanika, vjernog svjedoka, prvjenca od mrtvih i vladara zemaljskih kraljeva. Njemu koji nas voli i koji nas je oslobodio od naših grijeha svojom krvlju – (6) a on nas je učinio kraljevstvom, svećenicima svom Bogu Ocu – njemu neka je slava i vlast zauvijek i do vijeka. Amen. (7) Evo ga dolazi s oblacima, i svako će ga oko vidjeti, čak i oni koji su ga probili; i sva će plemena na zemlji za njim tugovati. Tako treba biti. Amen.

(8) “Ja sam Alfa i Omega¹”, veli Gospod Bog, “koji jest i koji je bio i koji će doći, Svevišnji.”

Ukazanje Pomazanika na Patmosu

(9) Ja, Ivan, vaš brat i sudionik u nevolji i kraljevstvu i ustrajnosti u slijeđenju Isusa, bijah na otoku zvanom Patmos zbog riječi Božije i svjedočanstva Isusova. (10) Obuze me Duh na dan Gospodnji², i čuh iza sebe jak glas poput trube (11) gdje govori: “Napiši u knjigu ono što vidiš i pošalji za sedam zajednica: u Efez, Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju i Laodikeju.”

(12) Potom se okrenuh da vidim taj glas koji mi je govorio. I pošto se okrenuh, ugledah sedam zlatnih stalaka za svjetiljke, (13) i usred stalaka jednog nalik na Sina Čovječijeg, odjevena u ogrtač koji doseže do stopala i opasana preko prsa zlatnim pojasom. (14) Glava mu i kosa bijahu bijeli poput bijele vune, poput snijega, a oči mu bijahu kao plamen vatre. (15) Noge mu bijahu poput mjeđi užarene u peći i izglacane, a glas mu bijaše kao buk silnih voda. (16) U svojoj je desnici držao sedam zvijezda, a iz usta mu je izlazio oštar dvosjekli mač; lice mu bijaše kao sunce kad sija jarko.

(17) Kad ga ugledah, padoh mu kod nogu kao mrtav. A on stavi na me svoju desnicu i reče: “Ne boj se; ja sam Prvi i Posljednji, (18) i živi, i bijah mr-

¹ Početak i kraj.

² Dan Gospodnji – nedjelja.

tav, a, evo, živ sam za sva vremena, i imam ključeve smrti i svijeta mrtvih. (19) Zato napiši ono što si vidio i ono što jeste i ono što će se zbiti poslije ovoga. (20) A tajna sedam zvijezda koje si vidio u mojoj desnici i sedam zlatnih stalaka za svjetiljke: sedam zvijezda jesu anđeli za sedam zajednica, a sedam stalaka jest sedam zajednica.

Poruka Efezu

2 Anđelu zajednice u Efezu napiši: Ovo veli onaj koji drži sedam zvijezda u svojoj desnici, onaj koji hodi između sedam zlatnih stalaka za svjetiljke:

(2) 'Ja znam tvoja djela i tvoj trud i tvoju ustrajnost, i da ne možeš zlotvore trpjeti; ti si iskušao one koji sebe zovu apostolima, a nisu, i uvidio si da su lažni; (3) i ustrajan si i trpiš zarad moga imena, i nisi se umorio. (4) Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio. (5) Zato se sjeti odakle si pao, i pokaj se i čini djela koja si sprva činio, inače ću ti ja doći i uklonit ću tvoj stalak za svjetiljke s njegova mjesta – ako se ne pokaješ. (6) Ali ovo ti doista služi na čast: mrziš djela nikolaita³, koja i ja mrzim. (7) Ko ima uši neka čuje šta Duh veli zajednicama. Pobjedniku ću ja dati da jede sa stabla života, koje je u raju Božijem.'

Poruka Smirni

(8) A anđelu zajednice u Smirni napiši: Ovo veli Prvi i Posljednji, koji umrije i oživje:

(9) 'Ja znam tvoju nevolju i tvoje siromaštvo – iako si ti bogat – i kako te kleveću oni koji govore da su Jevreji, a nisu, nego su sinagoga sotonina. (10) Ne boj se patnje koju ti valja podnijeti. Evo, đavao će baciti u tamnicu neke od vas, pa ćete biti iskušani, i bit ćete u nevolji deset dana. Budi vjeran do smrti, i ja ću ti dati vijenac života. (11) Ko ima uši neka čuje šta Duh veli zajednicama. Pobjedniku neće nauditi druga smrt.'

Poruka Pergamu

(12) A anđelu zajednice u Pergamu napiši: Ovo veli onaj koji ima oštri dvosjekli mač:

(13) 'Ja znam gdje obitavaš – ondje gdje je sotonino prijestolje; i držiš se čvrsto za moje ime, i nisi zanijekao moju vjeru ni u danima Antipe, moga

svjedoka, moga vjernoga koji je ubijen među vama, tamo gdje obitava sotona. (14) Ali imam nekoliko stvari protiv tebe, jer imaš tamo neke koji se drže učenja Bileama, koji je učio Balaka da stavlja kamen spoticanja pred sinove Israilove, da jedu ono što je žrtvovano kumirima i da se oduju bludu. (15) Tako i ti imaš neke koji se jednako drže učenja nikolaita. (16) Zato se pokaj, inače ću ti ja brzo doći, i zaratit ću protiv njih mačem svojih usta. (17) Ko ima uši neka čuje šta Duh veli zajednicama. Pobjedniku – njemu ću ja dati sakrivene mane⁴, i dat ću mu bijel kamen i na tom kame-nu novo ime napisano, koje niko ne poznaje osim onoga koji ga dobije.'

Poruka Tijatiri

(18) A anđelu zajednice u Tijatiri napiši: Ovo veli Sin Božiji, čije su oči poput plamena vatre i čije su noge poput uglačane mjedi:

(19) 'Ja znam tvoja djela i vjeru i službu i ustrajnost, i da su tvoja potonja djela veća od prvih. (20) Ali imam protiv tebe to što podnosiš ženu Jezabelu, koja samu sebe naziva proročicom i koja podučava i zabluduje moje sluge, te oni čine razvratna djela i jedu ono što je žrtvovano kumirima. (21) Ja sam joj dao vremena da se pokaje, ali se ona ne želi pokajati za svoju razvratnost. (22) Ja ću je, evo, baciti na bolesničku postelju, a one koji čine preljubu s njom u golemu nevolju, ako se ne pokaju za svoja djela. (23) I pobit ću joj djecu, i sve će zajednice znati da sam ja onaj koji ispituje duše i srca, i svakome ću od vas dati prema vašim djelima. (24) A vama ostalima u Tijatiri, koji se ne držite ovog učenja, koji niste upoznali dubine sotonine, kako ih oni zovu, velim, ja ne stavljam na vas drugog bremena. (25) Samo se čvrsto držite onoga što imate dok ja ne dođem. (26) Pobjedniku koji bude vršio moja djela do kraja, njemu ja ću dati vlast nad narodima; (27) i on će vladati nad njima željeznim štapom, kao što se u komade razbijaju gline-ne posude, kao što sam i ja primio vlast od svoga Oca; (28) i dat ću mu zvijezdu Danicu. (29) Ko ima uši neka čuje ono što Duh veli zajednicama.'

⁴ U vrijeme proroka Mojsija Bog je čudnovato hranio Israilce u pustinji manom, v. Izlazak 16:32-34. Kad je Solomonov hram uništen 586. pr. n. e., vjeruje se da je prorok Jeremija uzeo vrč s manom koji je čuvan u saveznom kovčegu i sakrio ga u pećini na gori Nebo.

³ Nikolaiti, heretička skupina o kojoj se ništa više ne zna.

Poruka Sardu

3 Anđelu zajednice u Sardu napiši:

Ovo veli onaj koji ima sedam duhova Božijih i sedam zvijezda: 'Ja znam tvoja djela, kako si na glasu da si živ, a mrtav si. (2) Probudi se i osnaži ono što ostaje i što je na samrti, jer nisam našao tvoja djela savršenim u očima svoga Boga. (3) Stoga se sjeti onog što si primio i čuo, i toga se drži i pokaj se. Zato, ako se ne probудиš, ja ću doći [ne očekivano] kao lopov, i ti nećeš znati u koji ću ti čas doći. (4) Ali imaš nekoliko ljudi u Sardu koji nisu onečistili svoje haljine; i oni će hoditi sa mnom u bijelome, jer su dostojni. (5) Pobjednik će tako biti odjeven u bijele haljine, i ja neću izbrisati njegovo ime iz knjige života, i priznat ću njegovo ime pred svojim Ocem i pred anđelima njegovim. (6) Ko ima uši neka čuje šta Duh veli zajednicama.'

Poruka Filadelfiji

(7) A anđelu zajednice u Filadelfiji napiši:

Ovo veli onaj koji je svet, koji je istinit, koji ima ključ Davidov – šta on otvori niko ne može zatvoriti, a šta on zatvori niko ne može otvoriti:

(8) 'Ja znam tvoja djela. Evo sam postavio preda te otvorena vrata koja niko ne može zatvoriti, jer malo snage imaš, a opet si se držao moje riječi i nisi zaniijekao moje ime. (9) Evo, ja ću učiniti da oni iz sinagoge sotonine koji govore da su Jevreji, a nisu, nego lažu, ja ću njih natjerati da dođu i poklone se pred tvojim nogama i saznaju da te ja volim. (10) Budući da si čuvao moju riječ o ustrajnosti, i ja ću čuvati tebe od časa kušnje koji će zadesiti sav svijet da iskuša stanovnike zemlje. (11) Uskoro ću doći; drži se čvrsto onog što imaš, da niko ne uzme tvoj vijenac. (12) Pobjednika ću ja učiniti stupom u hramu svoga Boga, i on neće iz njega više izići; i ja ću na njemu napisati ime svoga Boga i ime grada svoga Boga, novoga Jerusalema koji silazi s neba od moga Boga, i moje novo ime. (13) Ko ima uši neka čuje šta Duh veli zajednicama.'

(14) Anđelu zajednice u Laodikeji napiši: Ovo veli Amen, vjerni i istiniti svjedok, izvor Božijeg stvaranja:

(15) 'Ja znam tvoja djela, da ti nisi ni studen ni vruć; da si bogdo studen ili vruć! (16) Zato, budući da si mlak, ni vruć ni studen, ja ću te ispljunuti. (17) Zato što govoriš: Ja sam bogat i sreća me prati, i ništa mi ne treba, a ne znaš da si jadan i bijedan i

siromašan i slijep i go, (18) savjetujem ti da kupiš od mene zlato prečišćeno vatrom, da se obogatiš, i bijele haljine, da se obučeš i da se ne otkrije sramota tvoje golotinje; i pomast za oči, da oči svoje pomažeš da bi vidio. (19) One koje volim ja korim i stegom odgajam; zato budi revan i pokaj se. (20) Evo me gdje stojim na vratima i kucam; ako iko čuje moj glas i otvori vrata, ja ću ući k njemu i s njim ručati, i on sa mnom. (21) Pobjedniku ću ja dati da sjedne sa mnom na moje prijestolje, kao što sam i ja pobijedio, pa sjeo sa svojim Ocem na njegovo prijestolje. (22) Ko ima uši neka čuje šta Duh veli zajednicama.'

Prizor na nebu

4 Poslije toga pogledah, kad, gle, vrata otvorena na nebu, i prvi glas koji bijah čuo gdje mi govori poput trube reče: "Uziđi ovamo, pa ću ti pokazati šta se mora dogoditi poslije ovoga." (2) Odjednom me obuže Duh; i gle, prijestolje stajalo na nebu, i Jedan je sjedio na prijestolju. (3) I onaj koji je sjedio izgledao je kao jaspisov kamen i sard; a oko prijestolja bila je duga koja je izgledala kao smaragd. (4) Oko prijestolja bijahu dvadeset i četiri prijestolja, a na prijestoljima sjedile su dvadeset i četiri starješine, obučene u bijele haljine, sa zlatnim vijencima na glavama.

(5) Iz prijestolja su izlazile munje i tutnjave i udari groma. I gorjelo je sedam rasplamsalih baklji pred prijestoljem, koje su sedam Duhova Božijih; (6) i ispred prijestolja bijaše nešto nalik na stakleno more, slično kristalu; a u sredini svake strane oko prijestolja četiri živa stvorenja puna očiju sprijeda i straga. (7) Prvo biće bijaše nalik na lava, drugo biće na junca, treće biće imalo je lice kao u čovjeka, a četvrto biće bijaše nalik na orla u letu. (8) I ta četiri bića, svako od njih sa šest krila, puna su očiju oko i unutra; i dan i noć ona ne prestaju govoriti: "Svet, svet, svet je Gospod Bog, Svemoguć, koji bijaše i koji jest i koji će doći." (9) I kad bića donesu slavu i čast i zahvalu onom koji sjedi na prijestolju, onom koji živi zauvijek i dovijeka, (10) dvadeset i četiri starješine past će pred onoga koji sjedi na prijestolju i klanjat će se onom koji živi zauvijek i dovijeka, i bacit će svoje vijence pred prijestolje govoreći: (11) "Dostojan si, naš Gospodine i naš Bože, da primiš slavu i čast i moć, jer si ti stvorio sve, i tvojom je voljom sve postojalo i stvoreno."

Knjiga sa sedam pečata

5 Vidjeh u desnici onoga koji je sjedio na prijestolju svitak ispisan iznutra i straga, zapečaćen sa sedam pečata. (2) I vidjeh snažna anđela gdje jakim glasom objavljuje: “Ko je dostojan da raskine pečate i razmota svitak?”

(3) I niko na nebu ni na zemlji ni pod zemljom ne mogaše otvoriti svitak niti unutra pogledati. (4) Tad gorko zaplakah što se ne nađe niko dostojan da otvori svitak niti da unutra pogleda; (5) i reče mi jedan od starješina: “Prestani plakati; evo, pobijedio je Lav iz Jehudina plemena, Korijen Davidov⁵, tako da on može otvoriti svitak i njegovih sedam pečata.”

(6) I vidjeh između prijestolja – s četiri živa bića – i starješina Janje gdje stoji kao zaklano: imalo je sedam rogova i sedam očiju, što je sedam duhova Božijih poslanih u svu zemlju. (7) I ono dođe pa uze svitak iz desnice onoga koji je sjedio na prijestolju. (8) Kad uze svitak, ona četiri bića i one dvadeset i četiri starješine padoše pred Janje, svaki držaše liru i zlatne činije pune tamjana, što su molitve svetih. (9) I pjevali su novu pjesmu: “Dostojan si da uzmeš svitak i raskineš njegove pečate, jer bio si zaklan i otkupio si svojom krvlju za Boga ljude od svakog plemena i jezika i naroda i puka. (10) Ti si ih učinio kraljevstvom i svećenicima našemu Bogu; i oni će vladati na zemlji.”

(11) Zatim pogledah i čuh glas mnogih anđela oko prijestolja i oko bića i oko starješina; a bilo ih je nebrojeno mnoštvo i hiljade hiljada, (12) i govorili su glasno: “Dostojno je Janje koje je zaklano da primi snagu i bogatstvo i mudrost i moć i čast i slavu i blagoslov!”

(13) I čuh sve stvoreno na nebu i na zemlji i pod zemljom i na moru, i sve u njima, gdje govori: “Onom koji sjedi na prijestolju i Janjetu, blagoslov i čast i slava i vlast zauvijek i do vijeka.”

(14) I ona su četiri bića neprestano govorila: “Amen!” A starješine padoše i počеше se klanjati.

Sedam pečata

6 Potom vidjeh kad Janje raskide jedan od sedam pečata i čuh gdje jedno od četiriju bića govori gromoglasno: “Dođi!” (2) Ja pogledah, kad, gle, bijel konj, a onaj koji je sjedio na njemu imao je luk; i bijaše mu dat vijenac, i on iziđe kao pobjednik i da pobjeđuje.

(3) Kad Janje raskide drugi pečat, čuh drugo biće gdje govori: “Dođi!” (4) I još jedan konj, riđan, iziđe; a onom koji je sjedio na njemu bi dopušteno da uzme mir sa zemlje, i da ljudi jedni druge ubijaju; i bijaše mu dat velik mač.

(5) Kad Janje raskide treći pečat, čuh treće biće gdje govori: “Dođi!” Pogledah, i gle, crn konj; a onaj koji je sjedio na njemu držao je vagu u ruci.

(6) I čuh nešto kao glas u sredini četiriju bića gdje govori: “Kvart pšenice za dinar i tri kvarta ječma za dinar⁶, a ne nanesi štetu ulju i vinu.”

(7) Kad Janje raskide četvrti pečat, čuh glas četvrtog bića gdje govori: “Dođi!” (8) Ja pogledah, kad, gle, blijedozelen konj; a onome koji je sjedio na njemu bilo je ime Smrt; a svijet ga je mrtvih slijedio. Njima bijaše data vlast nad četvrtinom zemlje, da ubijaju mačem i glađu i kugom i divljim zvijerima zemaljskim.

(9) Kad Janje raskide peti pečat, vidjeh pod žrtvenikom duše onih koji bijahu zaklani zbog riječi Božije i zbog svjedočanstva koje bijahu dali; (10) i oni povikaše glasno: “Dokle ćeš se, Gospodaru sveti i istiniti, ustezati od suda i osvete naše krvi nad onima koji obitavaju na zemlji?” (11) I svakom od njih dat je bijel ogrtač; i rečeno im je da se još malo odmore dok se ne napuni i broj njihovih drugova – sluga i njihove braće i sestara koji trebaju biti ubijeni kao što su i oni.

(12) Ja pogledah kad Janje raskide šesti pečat, i zemlja se silno potrese; i sunce pocrnje kao kostrijet, i pun mjesec postade kao krv; (13) i zvijezde s neba padoše na zemlju kao što smokvino stablo odbacuje svoje nezrele smokve kad ga zatrese silan vjetar. (14) Nebo iščeznu kao svitak kad se smota, i svaka gora i otok bijahu pomjereni sa svoga mjesta. (15) Tad se zemaljski kraljevi i velikaši i zapovjednici i bogataši i snažni i svaki rob i slobodan čovjek sakriše po pećinama i gorskim vrletima; (16) i govorili su gorama i vrletima: “Sručite se na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od gnjeva Janjetova, (17) jer veliki je dan njihova gnjeva došao, pa ko može opstati?”

Sto četrdeset četiri hiljade obilježenih pečatom

7 Poslije toga vidjeh četiri anđela gdje stoje na četiri ugla zemlje držeći četiri vjetra zemaljska, da ne bi nikakav vjetar puhao na zemlju ni na more i

⁵ Lav iz Jehudina plemena, Korijen Davidov – naslovi Isusa Pomazanika.

⁶ Kvart iznosi 1,1 litar. Dinar je bio dnevnic. Ova cijena ukazuje na tešku glad koja je tada vladala.

ni na jedno stablo. (2) I vidjeh još jednog anđela gdje uzlazi s istoka, držeći pečat živoga Boga; i povika on jakim glasom onim četirima anđelima kojima je bilo dopušteno da naude zemlji i moru: (3) "Ne činite našao ni zemlji ni moru ni stablima dok slugama našega Boga ne stavimo pečat na čela."

(4) I čuh broj onih koji bijahu obilježeni pečatom – stotinu četrdeset i četiri hiljade obilježenih pečatom iz svakoga plemena sinova Israilovih: (5) iz plemena Jehudina dvanaest hiljada obilježenih pečatom, iz plemena Rubenova dvanaest hiljada, iz plemena Gadova dvanaest hiljada, (6) iz plemena Ašerova dvanaest hiljada, iz plemena Naftalijeva dvanaest hiljada, iz plemena Manašeova dvanaest hiljada, (7) iz plemena Šimonova dvanaest hiljada, iz plemena Levijeva dvanaest hiljada, iz plemena Isakarova dvanaest hiljada, (8) iz plemena Zebulunova dvanaest hiljada, iz plemena Jozefova dvanaest hiljada, iz plemena Benjaminova dvanaest hiljada obilježenih pečatom.

Mnoštvo iz svakog naroda

(9) Poslije toga pogledah, kad, gle, veliko mnoštvo koje niko nije mogao izbrojiti, iz svakog naroda i svih plemena i puka i jezika, stajalo je pred prijestoljem i pred Janjetom, obučeno u bijele ogrtače s palminim grančicama u rukama; (10) i vikali su jakim glasom:

"Spasenje pripada našem Bogu, koji sjedi na prijestolju, i Janjetu."

(11) I svi anđeli stajahu oko prijestolja i starješina i četiriju bića, i padoše ničice pred prijestoljem i počеше se klanjati Bogu, (12) govoreći: "Amen, blagoslov i slava i mudrost i zahvala i čast i snaga i moć našem Bogu zauvijek i do vijeka. Amen!"

(13) Tad se jedan od starješina obrati meni i reče: "Ovi što su obučeni u bijele ogrtače, ko su oni i odakle su došli?"

(14) Ja mu rekoh: "Gospodine moj, ti znaš."

A on mi reče: "Ovo su oni koji dolaze iz velike nevolje, i oni su oprali svoje ogrtače i izbijelili ih u Janjetovoj krvi. (15) Zato su oni pred prijestoljem Božijim, i služe mu dan i noć u njegovu hramu; i onaj koji sjedi na prijestolju raširit će svoj čador nad njima. (16) Oni više neće gladovati niti će više biti žedni, niti će ih sunce pritikati niti ikakva vrućina, (17) jer će Janje na sredini prijestolja biti njihov pastir i vodit će ih na izvore voda života; i Bog će obrisati svaku suzu iz njihovih očiju."

Sedmi pečat i zlatni kadionik

8 Kad Janje raskide sedmi pečat, nastade na nebu tišina oko pola sata. (2) I ja vidjeh sedam anđela koji stoje pred Bogom, i sedam im truba bijaše dato.

(3) Dođe još jedan anđeo te stade na žrtvenik držeći zlatan kadionik; i mnogo kada bijaše mu dato da ga doda molitvama svih pravovjernih na zlatnom žrtveniku koji bijaše pred prijestoljem. (4) I diže se pred Boga iz ruke anđelove dim od tamjana s molitvama pravovjernih. (5) Zatim anđeo uze kadionik i napuni ga vatrom sa žrtvenika pa ga baci na zemlju; i uslijediše udari groma i tutnjave i bljesci munje i zemljotres.

Sedam truba

(6) I sedam anđela koji su imali trube pripremiše se da u njih zapušu. (7) Prvi anđeo zapuha u svoju trubu, i dodoše grad i vatra, pomiješani s krvlju, i bijahu bačeni na zemlju; i trećina zemlje izgorje, i trećina stabala izgorje, i sva zelena trava izgorje.

(8) Drugi anđeo zapuha u svoju trubu, i nešto nalik na rasplamtjelu goru s vatrom bi bačeno u more; i trećina mora pretvori se u krv, (9) i trećina živih stvorova morskih umrije; i trećina lađa bi uništena.

(10) Treći anđeo zapuha u svoju trubu, i velika zvijezda pade s neba, goreći kao baklja, i pade na trećinu rijeka i na izvore voda. (11) Zvijezdi je ime Pelin; i trećina voda pretvori se u pelin, i mnogi umriješe od vode, jer ona bješe postala gorka.

(12) Četvrti anđeo zapuha u svoju trubu, i trećina sunca i trećina mjeseca i trećina zvijezda bijahu udarene tako da se trećina njihova svjetla pomračī, pa dan nije sijao jednu trećinu, i noć isto tako.

(13) Zatim pogledah i čuh jednog orla gdje leti posred neba i glasno govori: "Teško, teško, teško stanovnicima zemlje zbog preostalih zvukova trube trojice anđela koji će zapuhati!"

9 Potom peti anđeo zapuha u svoju trubu, i ja vidjeh zvijezdu koja bješe pala s neba na zemlju; i bi mu dat ključ ždrijela bezdana. (2) On otvori ždrijelo bezdana, i diže se dim iz bezdana, kao dim iz velike peći, te sunce i zrak potamnješe od dima iz bezdana. (3) Tad iz dima iziđoše skakavci na zemlju i bijaše im data moć poput moći štipavaca zemaljskih. (4) I bi im rečeno da ne čine našao ni travi zemaljskoj niti ikakvom zelenilu niti stablu, već jedino ljudima koji nemaju Božiji pečat na

čelu. (5) I ne bješe im dopušteno da ikog ubijaju, nego da muče pet mjeseci; a muka koju su zadavali bijaše poput muke koju zadaje štipavac kad ubode čovjeka. (6) I u tim danima ljudi će tražiti smrt, ali je neće naći; željet će da umru, ali će smrt bježati od njih. (7) Skakavci bijahu nalik na konje pripremljene za boj; i činilo se da su na njihovim čelima zlatni vijenci, a lica im bijahu kao ljudska. (8) Imali su kose kao u žena, a zubi su im bili kao u lavova. (9) Imali su oklope za prsa poput željeznih, a lepet njihovih krila bio je kao tutnjava kola s mnogim konjima što jure u boj. (10) Imaju repove kao štipavci i žaoke; i u njihovim repovima njihova je snaga da čine nažao ljudima pet mjeseci. (11) Imaju za kralja nad sobom anđela bezdana; njegovo je ime na hebrejskom Abadon⁷, a na grčkom nosi ime Apolion⁸. (12) Prva je nesreća prošla; evo, još dvije nesreće dolaze poslije ovoga.

(13) Zatim šesti anđeo zahuva u svoju trubu, i ja čuh glas iz četiri roga zlatnog žrtvenika pred Bogom (14) gdje govori šestom anđelu koji je imao trubu: "Oslobodi četiri anđela koji su svezani na velikoj rijeci Eufratu." (15) I četiri anđela koja bijahu spremna za čas i dan i mjesec i godinu bijahu oslobođena da bi pobili trećinu ljudi. (16) Broj konjanika iznosio je dvije stotine miliona; ja sam čuo njihov broj. (17) I ovako mi se ukazaše konji i njihovi konjanici: konjanici su preko prsa nosili oklope boje vatre i zumbula i sumpora; a glave konja bile su nalik glavama lavova, i iz usta su im izlazili vatra i dim i sumpor. (18) Trećina ljudi pogibe od ove tri pošasti – od vatre i dima i sumpora koji su izlazili iz njihovih usta. (19) Jer snaga konja u njihovim je ustima i njihovim repovima; ta njihovi su repovi kao zmije i imaju glave, i njima mogu nauditi.

(20) Ostatak ljudskog roda koji ne pobiše ove pošasti ne pokaja se za djela svojih ruku, da se ne klanjaju zlodusima i kumirima zlatnim ni srebrenim ni mjedenim ni kamenim ni drvenim, koji niti mogu vidjeti niti čuti niti hodati; (21) i ne pokajaše se za svoja ubistva niti za svoja vraćanja niti za svoj blud niti za svoje krađe.

Anđeo i mali svitak

10 I vidjeh još jednog silnog anđela gdje silazi s neba, umotana u oblak; i bijaše mu duga

nad glavom, a lice mu bijaše kao sunce, a noge kao vatreni stupovi; (2) i držao je u svojoj desnici otvoren mali svitak. On stade desnom nogom na more, a lijevom na zemlju, (3) i povika jakim glasom, kao kad lav riče; i kad zavika, sedam gromova progovori. (4) Kad sedam gromova progovori, htjedoh pisati; i čuh glas s neba gdje govori: "Zapečati ono što je sedam gromova progovorilo i to ne zapisuj." (5) Tad anđeo koga vidjeh gdje stoji na moru i na zemlji podiže desnicu svoju prema nebu (6) i zakle se onim koji živi zauvijek i do vijeka, koji je stvorio nebo i ono što je na njemu i zemlju i ono što je na njoj i more i ono što je u njemu, da više neće biti odlaganja, (7) nego u danima kad se začuje glas sedmoga anđela, kad on zahuva u svoju trubu, tad će biti ispunjena tajna Božija, kao što je on propovijedao svojim slugama prorocima.

(8) Zatim onaj glas koji čuh s neba opet čuh gdje mi govori: "Idi, uzmi onaj otvoreni svitak u ruci onog anđela koji stoji na moru i na zemlji."

(9) Tako otiđoh anđelu i rekoh mu da mi da taj mali svitak. A on mi reče: "Uzmi ga i pojedi; od njeg će ti trbuh biti gorak, ali će ti u ustima on biti sladak kao med." (10) Uzeh mali svitak anđelu iz ruke i pojedoh ga; i bijaše sladak kao med u mojim ustima, a kad ga pojedoh, trbuh mi postade gorak. (11) I rekoše mi: "Ti moraš proricati o mnogim narodima i pucima i jezicima i kraljevima."

Dva svjedoka

11 Zatim mi je data trska za mjerenje poput štapa, i rečeno mi je: "Ustani i izmjeri hram Božiji i žrtvenik i one koji se klanjaju u njemu. (2) Ali izostavi vanjsko dvorište hrama i ne mjeri ga, jer ono je dato poganima, i oni će gaziti sveti grad četrdeset i dva mjeseca. (3) A ja ću dati vlast svojoj dvojici svjedoka, pa će oni proricati hiljadu dvije stotine i šezdeset dana, obučeni u kostrjet."

(4) To su dva maslinova stabla i dva stalka za svjetiljke što stoje pred Gospodarom zemlje. (5) I ako iko hoće da im naudi, vatra im sukne iz usta i proždere njihove neprijatelje; pa ako iko hoće da im naudi, mora biti tako ubijen. (6) Oni imaju moć da zatvore nebo da ne pada kiša u danima njihova proricanja; i imaju vlast nad vodama da ih pretvore u krv i da udare zemlju svakom kugom, koliko god često željeli.

(7) Kad dovrše svoje svjedočanstvo, zvijer koja izlazi iz bezdana zaratit će protiv njih i pobijedi-

⁷ Propast.

⁸ Zatiratelj.

ti ih, i pobiti ih. (8) I trupla će njihova ležati na ulici velikoga grada koji se slikovito zove Sodoma i Egipat, gdje je i njihov Gospodin bio razapet. (9) Ljudi iz naroda i plemena i jezika i pukova gledat će njihova trupla tri i po dana i neće dopustiti da se njihova trupla polože u grob. (10) I radovat će se stanovnici zemlje nad njima i slaviti, i slat će darove jedni drugima, jer ova su dva proroka mučila stanovnike zemlje.

(11) Ali nakon tri i po dana životni dah od Boga uđe u njih te oni stadoše na noge, i silan strah obuze one koji su ih promatrali. (12) I dva proroka čuše jak glas s neba gdje im govori: "Uzidite ovamo!" Tad oni uzidoše na nebo u oblaku, a njihovi ih neprijatelji promatrahu. (13) I nastade u taj čas velik zemljotres, i desetina se grada sruši; sedam hiljada ljudi pogibe u zemljotresu, a ostali se prestraviše i odadoše slavu Bogu neba.

(14) Druga je nesreća prošla; evo, treća nesreća brzo dolazi.

Sedma truba – predviđena Pomazanikova vladavina

(15) Potom sedmi anđeo zapuha u svoju trubu, i začuše se jaki glasovi na nebu:

"Kraljevstvo svijeta postalo je kraljevstvo našega Gospoda i njegova Pomazanika; i on će vladati zauvijek i dovijeka."

(16) I one dvadeset i četiri starješine koji sjede na prijestoljima pred Bogom padoše ničice i počeše se klanjati Bogu. (17) govoreći:

"Zahvaljujemo ti, Gospode Bože, Svemoćni, koji jesi i koji si bio, jer si ti uzeo svoju veliku moć i počeo vladati. (18) I puci bijahu razjareni, pa dođe tvoj gnjev, i dođe vrijeme da se sudi mrtvima, i vrijeme da se nagrade tvoje sluge proroci i pravovjerni i oni koji se boje imena tvoga, mali i veliki, i da se unište oni koji uništavaju zemlju."

(19) I otvori se hram Božiji na nebu; i pojavi se kovčeg njegova saveza u njegovom hramu, i nastadoše munje i tutnjave i gromovi i zemljotres i jak grad.

Žena i zmaj

12 Velik se znak pokazao na nebu: žena obučena u sunce, i mjesec pod njezinim nogama, a na glavi joj kruna od dvanaest zvijezda; (2) i bijaše trudna, i vikaše u trudovima i mucu da rodi.

(3) Zatim se još jedan znak pokazao na nebu: i gle, velik crven zmaj sa sedam glava i sedam rogova, a

na glavama mu sedam kruna. (4) I njegov rep pomete trećinu zvijezda na nebu i tresnu ih o zemlju. I stade zmaj pred ženu koja je trebala roditi da joj proždre dijete čim se rodi.

(5) I ona rodi sina, muško, koji će vladati svim narodima željeznim štapom; i njezino dijete bi odneseno Bogu i njegovu prijestolju. (6) Tad žena pobježe u pustinju gdje je imala mjesto koje joj bijaše pripremio Bog, da se ondje hrani hiljadu dvije stotine i šezdeset dana.

(7) I izbi rat na nebu; Mihail⁹ i njegovi anđeli ratovali su sa zmajem. Zmaj i njegovi anđeli vodili su rat, (8) ali bijahu poraženi, i ne nađe se više mjesta za njih na nebu. (9) I veliki zmaj bijaše zbačen, zmija stara koja se zove đavao i sotona, koja zavodi čitav svijet; on bijaše zbačen na zemlju, i njegovi anđeli bijahu s njim zbačeni. (10) Zatim čuh jak glas na nebu gdje govori:

"Sad su došli spasenje i moć i kraljevstvo našega Boga i vlast njegova Pomazanika, jer tužitelj je naše braće i sestara zbačen, onaj koji ih dan i noć optužuje pred našim Bogom. (11) A oni su ga pobijedili zbog krvi Janjetove i zbog riječi njihova svjedočanstva, i nisu voljeli svoj život ni kad su se suočili sa smrću. (12) Zato se veselite, nebesa i vi koji obitavate u njima! Teško zemlji i moru, jer đavao je sišao k vama s velikim gnjevom znajući da ima samo malo vremena!"

(13) I kad zmaj vidje da je zbačen na zemlju, počeo progoniti onu ženu koja je rodila muško dijete. (14) Ali toj ženi bijahu data dva krila velikog orla da može odletjeti daleko od zmije u pustinju na svoje mjesto, gdje je hranjena jedno vrijeme i dva vremena i pola vremena¹⁰. (15) A zmija izli iz svojih usta za ženom vodu kao rijeku da je odnese bujica. (16) Ali zemlja pomože ženi, i otvori zemlja svoja usta te popi rijeku koju zmaj izli iz svojih usta. (17) Zato se zmaj razjari na ženu i ode da vodi rat protiv ostale njezine djece koja čuvaju Božije zapovijedi i drže se Isusova svjedočanstva. (18) I zmaj stade na morski pijesak.

Zvijer iz mora

13 Zatim vidjeh gdje iz mora izlazi zvijer s deset kruna i sedam glava, a na rogovima joj deset vijenaca, a na glavama joj bogohulna imena.

⁹ Arhanđeo koji štiti pravovjerne.

¹⁰ Tj. tri i po godine.

(2) I ta zvijer koju vidjeh bijaše kao leopard, a noge joj kao u medvjeda, a usta joj kao u lava. I zmaj joj dade svoju moć i svoje prijestolje i veliku vlast. (3) Vidjeh jednu njezinu glavu kao da je preklana, a njezina smrtonosna rana bijaše zamladjela. I sva zemlja u čudu ostade te krenu za zvijeri; (4) oni se počеше klanjati zmaju, jer on bješe dao vlast svoju zvijeri, i počеше se klanjati zvijeri govoreći: "Ko je kao zvijer i ko može ratovati protiv nje?" (5) I bila su joj data usta koja su govorila ohole riječi i huli-la, i bila joj je data vlast da djeluje četrdeset i dva mjeseca. (6) I ona otvori usta da huli na Boga, da huli ime njegovo i njegovo obitavalište, to jest one koji obitavaju na nebu.

(7) Bilo joj je dato i da vodi rat protiv pravovjernih i da ih pobijedi, i bila joj je data vlast nad svakim plemenom i narodom i jezikom i pukom. (8) Svi će joj se stanovnici zemlje klanjati, svako čije ime od postanka svijeta nije upisano u knjizi života zaklanog Janjeta. (9) Ko ima uši neka čuje. (10) Kome je god suđeno sužanjstvo – u sužanjstvo ide; ko god ubije mačem – mačem on mora ubijen biti. Ovo zahtijeva ustrajnost i vjera od pravovjernih.

Zvijer iz zemlje

(11) Zatim vidjeh još jednu zvijer gdje izlazi iz zemlje; imala je dva roga kao janje, a govorila je kao zmaj. (12) Ona vrši svu vlast prve zvijeri u njeno ime. I ona čini da se zemlja i njezini stanovnici klanjaju prvoj zvijeri, čija je smrtonosna rana bila zamladjela. (13) Ona izvodi velike znakove, pa čak i vatru spušta s neba na zemlju u prisustvu ljudi.

(14) I zavodi stanovnike zemlje čudesima koja su joj dana da ih čini u ime zvijeri, govoreći stanovnicima zemlje da načine lik zvijeri koja bijaše ranjena mačem, a opet ostade živa. (15) I bilo joj je dato da udahne život liku zvijeri, da lik zvijeri i progovori i učini da se pobiju svi koji se ne budu klanjali liku zvijeri. (16) I ona čini da se svima, malim i velikim, i bogatim i siromašnim, i slobodnim i robovima, utisne biljeg na njihovu desnicu ili na njihovo čelo, (17) i da niko ne može kupiti ni prodati, osim onaj koji ima biljeg, bilo ime zvijeri ili broj njezina imena.

(18) Ovdje je mudrost. Neka onaj koji ima razuma izračuna broj zvijeri, jer taj broj broj je čovjeka; a njezin je broj šest stotina šezdeset i šest.

Janje i sto četrdeset i četiri hiljade na brdu Cionu

14 Zatim pogledah, kad, gle, Janje je stajalo na Cionskoj gori i s njim stotinu četrdeset i četiri hiljade, kojima je na čelima bilo napisano njegovo ime i ime njegova Oca. (2) I čuh glas s neba poput buke silnih voda i poput tutnjave jakog groma; glas koji sam čuo bijaše kao od onih što sviraju na svojim harfama. (3) A oni su pjevali novu pjesmu pred prijestoljem i pred četirima bićima i starješinama; i niko ne mogaše naučiti tu pjesmu osim onih stotinu četrdeset i četiri hiljade koje bijahu otkupljene sa zemlje. (4) To su oni koji se nisu okaljali [bludom] sa ženama, jer su sebe sačuvali čednim. To su oni koji slijede Janje kud god ono krenulo. Oni su otkupljeni od ljudi kao prvina Bogu i Janjetu. (5) I ne nađe se nikakve laži u njihovim ustima; oni su nedužni.

Poruke tri anđela

(6) I vidjeh još jednog anđela gdje leti sredinom neba s vječnom radosnom viješću da propovijeda onima koji žive na zemlji, i svakom puku i plemenu i jeziku i narodu; (7) i reče on jakim glasom: "Bojte se Boga, i odajte mu slavu, jer čas je njegovog suda došao; klanjajte se njemu, koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore voda."

(8) I još jedan anđeo, drugi, slijedio je govoreći: "Pade, pade veliki Babilon, onaj koji napoji sve narode vinom gnjeva svoga bluda."

(9) Potom je još jedan anđeo, treći, slijedio govoreći jakim glasom: "Ako se iko bude klanjao zvijeri i njezinom liku, te primio biljeg na svoje čelo ili na svoju ruku, (10) i on će piti vino gnjeva Božijega koje stoji nepomiješano u peharu njegove srdžbe; i bit će mučen vatrom i sumporom u prisustvu svetih anđela i u prisustvu Janjeta. (11) A dim njihove muke diže se zauvijek i dovijeka; nemaju mira dan ni noć oni koji se klanjaju zvijeri i njezinom liku i niko ko primi biljeg njezina imena." (12) Ovo zahtijeva ustrajnost pravovjernih koji čuvaju Božije zapovijedi i svoju vjeru u Isusa.

(13) I čuh glas s neba gdje govori: "Piši: Blago mrtvima koji umiru slijedeći Gospodina odsada pa nadalje!"

"Da", veli Duh, "oni će otpočiniti od svojih napora, jer njihova ih djela prate."

Žetva

(14) Zatim pogledah, kad, gle, bijel oblak, i na oblaku bijaše jedan sličan Sinu Čovječijem sa zlatnom krunom na glavi i ostrim srpom u ruci. (15) I još jedan anđeo izide iz hrama vičući jakim glasom onom koji je sjedio na oblaku: "Zamahni svojim srpom i žanji, jer došlo je vrijeme da se žanje, žetva je na zemlji zrela." (16) Tad onaj koji je sjedio na oblaku zamahnu svojim srpom po zemlji, i zemlja bi poźnjevena.

(17) I još jedan anđeo izide iz nebeskoga hrama, a i on je imao oštar srp. (18) Potom još jedan anđeo, onaj koji je imao vlast nad vatrom, izide od žrtvenika te zovnu jakim glasom onoga koji je imao oštri srp: "Zamahni svojim ostrim srpom i poberi grozdove vinove loze na zemlji, jer njeno je groźde zrelo." (19) Tako anđeo zamahnu svojim srpom po zemlji i pobra grozdove vinove loze na zemlji te ih baci u veliki vinski tijesak gnjeva Božijega. (20) I groźde u vinskom tijesku bi zgnječeno izvan grada, i poteče krv iz tijeska sve do uzda konjima, na daljinu od hiljadu i šest stotina stadija¹¹.

Anđeli sa sedam posljednjih pošasti

15 Potom vidjeh još jedan znak na nebu, velik i divan, sedam anđela sa sedam pošasti, posljednjih, jer se u njima dovršava gnjev Božiji.

(2) I vidjeh nešto kao stakleno more pomiješano s vatrom i one koji su pobijedili zvijer i njezin lik i broj njezina imena gdje stoje na staklenome moru s Božijim lirama u rukama. (3) I pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božijega, i pjesmu Janjeta:

"Velika su i divna djela tvoja, o Gospode Bože, Sve-mogući; pravedni su i istiniti putevi tvoji, Kralju naroda¹²! (4) Ko se neće tebe bojati, Gospode, i veličati ime tvoje? Jer jedini si ti svet; ta svi će narodi doći i klanjati se pred tobom, jer su tvoja pravedna djela objavljena."

(5) Poslije toga pogledah, a hram, čador Svjedočanstva na nebu se otvori, (6) i sedam anđela sa sedam pošasti izide iz hrama, obučenih u lan, čist i svijetao, i opasanih preko prsa zlatnim pojasevima. (7) Tad jedno od onih četiriju bića dade sedmerici anđela sedam zlatnih činija punih gnjeva Boga, koji živi zauvijek i dovijeka. (8) A hram se ispuni dimom od slave Božije i njegove moći; i

niko ne mogaše ući u hram dok se sedam pošasti sedam anđela ne dovrši.

Sedam činija gnjeva

16 Zatim čuh jak glas iz hrama gdje govori sedmerici anđela: "Idite i izlijte na zemlji sedam činija gnjeva Božijega."

(2) Tako prvi anđeo ode i izli svoju činiju na zemlju; i pojavi se gadna i zloćudna rana na ljudima koji su imali biljeg zvijeri i koji su se klanjali njezinom liku.

(3) Drugi anđeo izli svoju činiju u more, i ono se pretvori u krv kao u mrtva čovjeka; i svako živo biće u moru umrije.

(4) Potom treći anđeo izli svoju činiju u rijeke i izvore voda, i oni se pretvoriše u krv. (5) I čuh anđela voda gdje govori: "Pravedan si ti, koji jesi i koji bijaše, o Sveti, jer si ovo dosudio; (6) ta oni su prolili krv pravovjernih i proroka, i ti si im dao da piju krv. Tako im i treba!"

(7) I čuh žrtvenik gdje govori: "Da, Gospode Bože, Svemogući, istiniti su i pravedni sudovi tvoji!"

(8) Četvrti anđeo izli svoju činiju na sunce, i njemu bi dopušteno da prži ljude vatrom. (9) Ljudi su se pržili od žestoke vrućine, i hulili su ime Boga, koji ima vlast nad ovim pošastima, a nisu se pokajali da mu odaju slavu.

(10) Potom peti anđeo izli svoju činiju na prijestolje zvijeri, i njezino kraljevstvo potamnje; a ljudi su grizli svoje jezike od muke, (11) i hulili su na Boga neba zbog svojih bolova i rana; i nisu se pokajali za svoja djela.

(12) Šesti anđeo izli svoju činiju na veliku rijeku Euftrat; i njegova voda presahnu, da se pripremi put kraljevima s istoka.

(13) I vidjeh gdje iz usta zmaja i iz usta zvijeri i iz usta lažnog proroka izlaze tri nečista duha kao žabe; (14) jer to su zlodusi koji pokazuju znakove i koji odlaze kraljevima cijeloga svijeta da ih skupe za rat na veliki dan Boga, Svemogućega.

(15) [Isus veli:] "Evo, ja dolazim [iznenada] kao lopov. Blago onom koji ostane budan i čuva svoje haljine, da ne ide naokolo go i ne bude izložen sramoti!"

(16) I okupiše ih na mjesto koje se na hebrejskom zove Harmagedon. (17) Potom sedmi anđeo izli svoju činiju u zrak, i jak glas dođe od prijestolja iz hrama: "Svršeno je!" (18) I nastadoše munje i tutnjave i gromovi, i velik zemljotres nastade, kakav

¹¹ Tj. oko 300 km.

¹² U nekim grčkim rukopisima stoji *Kralju vremena*.

ne bi otkad je čovjek na zemlji, tako velik zemljotres, tako silan. (19) Veliki grad razdijeli se na tri dijela, i srušiše se gradovi [svih] naroda. Babilona velikog sjeti se Bog da mu dadne pehar vina svoga žestokoga gnjeva. (20) I iščeznu svaki otok, a gore se ne mogahu naći. (21) I golem grad, svako zrno teško kao jedan talenat¹³, pade s neba na ljude; a ljudi su hulili na Boga zbog zla od grada, jer njegovo je zlo bilo veoma veliko.

Velika bludnica na skrletnoj zvijeri

17 Potom mi jedan od onih sedam anđela koji su držali sedam činija progovori i reče: "Dođi ovamo, pokazat ću ti presudu velikoj bludnici koja sjedi na mnogim vodama, (2) s kojom su kraljevi zemaljski činili blud, a stanovnici zemlje opijeni su vinom njenog bludničenja."

(3) I odnese me on Duhom u pustinju, i ja vidjeh jednu ženu gdje sjedi na skrletnoj zvijeri punoj bogohulnih imena, sa sedam glava i deset rogova. (4) Žena je bila odjevena u grimiz i skrlet i okićena zlatom i dragim kamenjem i biserima, a u ruci je držala zlatan pehar pun gnusoba i nečistoća svoga bluda, (5) i bilo joj je na čelu napisano ime, tajna: "Veliki Babilon, majka bludnica i zemaljskih gnusoba."

(6) I vidjeh da je ta žena pijana od krvi pravovjernih i krvi svjedoka Isusovih. Kad je vidjeh, silno se začudih. (7) A anđeo mi reče: "Zašto se čudiš? Ja ću ti kazati tajnu te žene i zvijeri koja je nosi, koja ima sedam glava i deset rogova. (8) Zvijer koju si vidio bila je i sad nije, i izići će iz bezdana i otići u propast. A stanovnici zemlje čije ime nije zapisano u knjizi života od postanka će se svijeta čuditi kad vide zvijer da je bila i da sad nije i da će doći.

(9) Ovdje je potreban um koji ima mudrost. Sedam glava sedam je gora na kojima žena sjedi, (10) i one su sedam kraljeva; pet ih je palo, jedan je živ, a drugi još nije došao; a kad dođe, mora ostati kratko. (11) Zvijer koja je bila i sad nije, ona je i sama osmi i jedan od sedmerice, i ide u propast. (12) A deset rogova koje si vidio jesu deset kraljeva koji još nisu primili kraljevstvo, ali će primiti kraljevsku vlast sa zvijeri na jedan sat. (13) Ovi su složni da predaju svoju moć i vlast zvijeri. (14) Ovi će zaratiti s Janjetom, i Janje će ih pobijediti, jer ono je Gospodar gospodara i Kralj kraljeva, i oni koji su s njim pozvani su i izabrani i vjerni."

(15) I reče mi: "Vode koje si vidio gdje sjedi bludnica jesu narodi i mnoštva i puci i jezici. (16) I deset rogova koje si vidio i zvijer, oni će zamrziti bludnicu i opustošiti je i razgolititi, i pojest će njezino meso, a nju spaliti vatrom. (17) Jer Bog im je ulio u srca da izvrše njegovu namisao i da budu složni da svoje kraljevstvo daju zvijeri dok se ne ispune Božije riječi. (18) Žena koju si vidio veliki je grad koji vlada nad zemaljskim kraljevima."

Pad Babilona

18 Poslije toga vidjeh gdje silazi s neba još jedan anđeo koji je imao veliku vlast, i zemlja se osvijetli od njegova sjaja. (2) I povika on moćnim glasom: "Pade, pade Babilon, velika [bludnica]! Ona postade obitavalište zlodusima i tamnica svakoj nečistoj ptici, tamnica svakoj nečistoj i mrskoj zvijeri. (3) Jer svi su narodi pili vino gnjeva [Božijega] zbog njezina bludničenja, i kraljevi zemaljski činili su blud s njom, i trgovci zemaljski obogatili se blagom njezine raskoši."

(4) Čuh još jedan glas s neba gdje govori: "Iziđi iz nje, narode moj, da ne sudjeluješ u njezinim grijesima i da te ne snađu njezine pošasti; (5) jer njezini su se grijesi nagomilali do neba, i Bog se sjetio njezinih opačina. (6) Platite joj baš onako kako je i ona plaćala, i vratite joj dvostruko prema njezinim djelima; u pehar u koji je točila vi joj natočite dvostruko. (7) Koliko je sebe veličala i živjela raskošno, toliko joj zadajte muke i žalosti, jer ona veli u srcu svome: 'Ja sjedim kao kraljica, i nisam udovica, i nikad neću vidjeti žalosti.' (8) Zato će u jednom danu njezine pošasti doći – kuga i žalost i glad, i bit će spaljena vatrom, jer jak je Gospod Bog, koji joj sudi.

(9) I kraljevi zemaljski koji su činili s njom blud i živjeli raskošno s njom plakat će i naricati nad njom kad vide dim od njezina spaljivanja, (10) stojeći u daljini zbog straha od njezine muke i govoreći: 'Kuku, kuku, veliki grade Babilone, moćni grade! Ta u jednom času došla je tvoja presuda.'

(11) I zemaljski trgovci plaču i tuguju za njom, jer niko više ne kupuje njihove robe – (12) ni zlata ni srebra ni dragog kamenja ni bisera ni finog lana ni grimiza ni svile ni skrleta ni svakovrsnog mirnog drveta ni svih vrsta predmeta od slonovače ni svih vrsta predmeta od skupocjenog drveta ni bronzene ni željezne ni mermera (13) ni cimeta ni mirodija ni tamjana ni mirhe ni miomirisa ni vina

¹³ Tj. oko 40 kg.

ni maslinova ulja ni najboljeg brašna ni pšenice ni govoda ni ovaca ni konja ni kola ni ljudskih tijela ni duša. (14) Plod za kojim čežneš otišao je od tebe, i sav si raskoš i sjaj izgubila, i više se neće naći. (15) Trgovci ovim stvarima koji su se od nje obogatili stajat će u daljini zbog straha od njezine muke, plačući i tugujući: (16) 'Kuku, kuku, veliki grade, ona [bludnica] što je bila obučena u fini lan i grimiz i skrlet, i okićena zlatom i dragim kamenjem i biserima, (17) jer u jednom času toliko je bogatstvo poharano!'

I svi kormilari i moreplovci i mornari i svi koji od mora zarađuju za život stajali su u daljini (18) i vikali dok su gledali dim od njezina spaljivanja: 'Koji je grad bio kao ovaj veliki grad?' (19) I posuše svoje glave prašinom te počеше vikati, plakati i tugovati: 'Kuku, kuku, veliki grade, u kojoj [bludnici] su se njezinim blagom obogatili svi koji su imali lađe na moru, jer u jednom času ona je poharana!' (20) Veseli se nad njom, nebo, i vi pravovjerni i apostoli i proroci, jer Bog je zbog vas nje osudio."

(21) Tad jedan snažan anđeo uze stijenu poput velikog žrvnja i baci je u more govoreći: "Tako će Babilon, veliki grad, biti silovito oborena [bludnica], i neće se više naći. (22) I glas pjevača i svirača na liri i frulaša i trubača neće se više u tebi čuti; i nijednog majstora bilo kojeg zanata neće se više u tebi naći; i zvuk žrvnja neće se više u tebi čuti; (23) i svjetlost svjetiljke neće više u tebi sjati; i glas zaručnice i zaručnika neće se više u tebi čuti, jer tvoji su trgovci bili zemaljski velikaši, i sve si narode ti zavela svojim vraćanjem. (24) I u tebi je nađena krv proroka i pravovjernih i svih poubijanih na zemlji."

Radost na nebu

19 Poslije toga čuh nešto kao jak glas velikog mnoštva na nebu gdje govori:

"Aleluja!¹⁴ Spasenje i slava i moć pripadaju našem Bogu; (2) jer njegovi su sudovi istiniti i pravedni; jer on je osudio veliku bludnicu koja je kvarila zemlju svojim razvratom, i on je osvetio krv svojih sluga na njoj."

(3) I drugi put rekoše: "Aleluja! Njezin se dim diže zauvijek i dovijeka."

(4) I one dvadeset i četiri starješine i ona četiri bića padoše ničice i počеше se klanjati Bogu, koji sjedi na prijestolju, i govoriti: "Amen. Aleluja!"

(5) I dođe glas od prijestolja:

"Hvalite našega Boga, svi vi koji ste njegove sluge, vi koji ga se bojite, mali i veliki." (6) Zatim čuh nešto kao glas velikog mnoštva i kao zvuk mnogih voda i kao tresak silnih gromova gdje govori:

"Hvali Gospoda! Jer naš Bog, Svemoguć, vlada.

(7) Veselimo se i kličimo i odajmo slavu njemu, jer došla je svadba Janjetova i njegova se zaručnica spremila." (8) Dato joj je da se odjene u prepredeni lan, svijetao i čist, jer prepredeni lan jesu pravedna djela pravovjernih.

(9) Tad mi anđeo reče: "Piši: 'Blago onima koji su pozvani na svadbeni ručak Janjetov.'" I reče mi: "Ovo su istinite riječi Božije."

(10) Tad mu padoh pred noge da mu se klanjam, ali mi on reče: "Ne čini to; ja sam sluga s tobom i tvojom braćom i sestrama koji čuvaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se klanjaj! Jer svjedočanstvo Isusovo duh je proročanstva."

Dolazak Pomazanika

(11) I vidjeh nebo otvoreno, kad, gle, bijel konj, a onaj koji je sjedio na njemu zove se Vjerni i Istiniti, i u pravednosti on sudi i ratuje. (12) Oči su mu plamen vatreni, a na čelu mu mnoge krune, i on ima na sebi napisano ime koje niko ne zna osim njega. (13) Obučen je u ogrtač umočen u krv, a njegovo je ime Riječ Božija. (14) I vojske nebeske, obučene u prepredeni lan, bijel i čist, pratile su ga na bijelim konjima. (15) Iz njegovih usta izlazi oštar mač, da njime posiječe narode, i on će vladati nad njima željeznim štapom; i on gazi vinski tijesak žestokoga gnjeva Boga, Svemogućega. (16) A na svome ogrtaču i na svome bedru ima napisano ime: "Kralj kraljeva i Gospodar gospodara."

(17) Tad vidjeh jednog anđela gdje stoji na suncu, i on povika jakim glasom svim pticama što lete posred neba: "Dođite, okupite se na veliki ručak Božiji, (18) da jedete meso kraljeva i meso zapovjednika i meso junaka i meso konja i onih koji sjede na njima i meso svih ljudi, i slobodnih i robova, i malih i velikih!"

(19) I vidjeh zvijer i kraljeve zemaljske i njihove vojske okupljene da zametnu rat protiv onoga koji sjedi na konju i protiv njegove vojske. (20) I zvijer bi uhvaćena, i s njom lažni

prorok što je pokazivao znamenja u njezinom pristvu kojima je zavodio one koji bijahu primili biljeg zvijeri i one koji su se klanjali njezinom liku;

¹⁴ Hvalite Gospoda!

njih oboje živi su bačeni u vatreno jezero koje gori sumporom. (21) A ostali su ubijeni mačem što je izlazio iz usta onog koji je sjedio na konju, i sve se ptice nasitiše njihova mesa.

Hiljadu godina

20 Potom vidjeh jednog anđela gdje silazi s neba držeći u ruci ključ od bezdana i veliki lanac. (2) I on ščepa zmaja, staru zmiju, koji je đavao i sotona, te ga sveza na hiljadu godina; (3) i baci ga u bezdan koji zatvori i zapečati nad njim, da više ne zavodi narode dok se ne navršši hiljadu godina; poslije toga mora biti oslobođen na kratko vrijeme.

(4) Zatim vidjeh prijestolja, a onima što su sjedili na njima bila je data vlast da sude. I vidjeh duše onih kojima bijaše odrubljena glava zbog njihova svjedočanstva o Isusu i zbog riječi Božije, i one koji se nisu klanjali zvijeri ni njezinu liku i koji nisu bili primili biljeg na svoje čelo i na svoju ruku; i oni oživješe te vladahu s Isusom hiljadu godina, (5) iako ostali mrtvaci ne oživješe dok se ne navršši hiljadu godina. Ovo je prvo uskrsnuće. (6) Blagoslovljen i svet je onaj koji ima udjela u prvom uskrsnuću; nad njima druga smrt nema vlasti, nego će oni biti svećenici Božiji i Pomazanikovi i vladat će s njim hiljadu godina.

Sotona oslobođen i kažnjen

(7) Kad se navršši hiljadu godina, sotona će biti pušten iz svoje tamnice, (8) i izići će da zavodi narode na četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih okupi za rat; njih ima koliko je morskog pijeska. (9) I uspeše se oni širom zemlje pa opkoliše tabor pravovjernih i voljeni grad, i vatra siđe s neba te ih proguta. (10) A đavao koji ih zavede bi bačen u vatreno i sumporno jezero, gdje su bili i zvijer i lažni prorok; i oni će dan i noć biti mučeni zauvijek i dovijeka.

Sud na Božijem prijestolju

(11) Zatim vidjeh veliko bijelo prijestolje i onog koji je sjedio na njemu, od čijeg prisustva zemlja i nebo iščeznuše, i ne nađe im se mjesta. (12) I vidjeh mrtve, male i velike, gdje stoje pred prijestoljem, i otvoriše se knjige; i još jedna knjiga bi otvorena, knjiga života; i mrtvima je bilo suđeno po onom što je bilo napisano u knjigama, prema

njihovim djelima. (13) I izruči more mrtve koji bijahu u njemu, i izručiše smrt i svijet mrtvih koji bijahu u njima; i bilo im je suđeno, svakom prema njegovim djelima. (14) Tad smrt i svijet mrtvih bijahu bačeni u vatreno jezero. To je druga smrt, jezero vatreno. (15) I čije se god ime ne nađe upisano u knjizi života, taj bi bačen u vatreno jezero.

Novo nebo i nova zemlja

21 Potom vidjeh novo nebo i novu zemlju, jer prvo nebo i prva zemlja nestadoše, i ne bješe više mora. (2) I vidjeh sveti grad, novi Jerusalem, gdje silazi s neba od Boga, opremljen poput zaručnice nakićene za njezina muža. (3) I čuh jak glas od prijestolja gdje govori: "Evo, obitavalište je Božije među ljudima, i on će obitavati među njima, i oni će biti njegov narod, a sam će Bog biti među njima, (4) i on će otrti svaku suzu s njihovih očiju; i više neće biti smrti; više neće biti ni žalosti ni plača ni boli; prošlo je ono što je prije bilo."

(5) I reče onaj koji sjedi na prijestolju: "Evo, ja sve činim novim." I reče: "Piši, jer ove su riječi pouzdane i istinite." (6) Tad mi reče: "Svršeno je. Ja sam Alfa i Omega, početak i kraj. Ja ću žednoga besplatno napojiti s izvora vode života. (7) Ovo će baštiniti onaj koji pobijedi, i ja ću mu biti Bog, a on će mi biti sin. (8) A strašljivi i nevjerni i gnusni i ubojice i bludnici i vračari i kumiropoklonici i svi lašci, njihovo mjesto bit će u jezeru koje gori vatrom i sumporom; to je druga smrt."

Novi Jerusalem

(9) Zatim jedan od sedam anđela koji su imali sedam činija punih sedam posljednjih pošasti dođe te mi progovori i reče: "Dođi ovamo, pokazat ću ti zaručnicu, ženu Janjetovu." (10) I odnese me Duhom na veliku i visoku goru te mi pokaza sveti grad Jerusalem gdje silazi s neba od Boga (11) sa slavom Božijom u sebi. Njegov sjaj bijaše poput najskupocjenijeg dragulja, poput kamena jaspisova, čistog kao kristal. (12) Imao je velik i visok bedem s dvanaest kapija, a na kapijama dvanaest anđela, i na kapijama napisana imena dvanaest plemena sinova Israilovih: (13) tri kapije na istok i tri kapije na sjever i tri kapije na jug i tri kapije na zapad. (14) I gradski je bedem imao dvanaest temelja, a na njima je stajalo dvanaest imena od dvanaest apostola Janjetovih.

(15) Onaj koji je govorio sa mnoom imao je zlatan štap za mjerenje da izmjeri grad i njegove kapije i njegove bedeme. (16) Grad je sagrađen kao kocka, i dužina mu je jednaka širini; i on izmjeri grad štapom – dvanaest hiljada stadija; njegova dužina i širina i visina jednaki su.¹⁵ (17) I izmjeri njegov bedem – stotinu četrdeset i četiri aršina¹⁶, prema ljudskim mjerama, koje su i anđeoske mjere. (18) Bedem bješe sagrađen od jaspisa, a grad bješe od čistoga zlata, poput čistog stakla. (19) Temelji gradskog bedema bijahu ukrašeni svakovrsnim dragim kamenom. Prvi temelj bješe od jaspisa, drugi od safira, treći od kalcedona, četvrti od smaragda, (20) peti od sardoniksa, šesti od sarda, sedmi od krizolita, osmi od berila, deveti od topaza, deseti od krizopaza, jedanaesti od hijacinta, dvanaesti od ametista. (21) I dvanaest kapija bijaše dvanaest bisera; svaka od kapija bješe od jednog bisera. A gradska ulica bješe od čistoga zlata, poput prozirnog stakla.

(22) Hrama ne vidjeh u njemu, jer Gospod Bog Svemoguću i Janje njegov su hram. (23) I ne treba gradu sunce i mjesec da ga obasjavaju, jer ga je osvjetlila slava Božija, i njegova je svjetiljka Janje. (24) Narodi će hoditi u njegovom svjetlu, i kraljevi zemaljski donijet će u nj svoju slavu. (25) Danju – jer tamo neće biti noći – njegove se kapije nikada neće zatvarati; (26) i donijet će u nj sjaj i bogatstvo naroda; (27) i ništa nečisto, i niko ko čini gnusna djela i laže nikad neće ući u nj, već samo oni čija su imena upisana u Janjetovu knjigu života.

22 Potom mi anđeo pokaza rijeku vode života, čistu kao kristal, gdje izvire iz prijestolja Božijega i Janjetova (2) sredinom gradske ulice. Na drugoj strani rijeke bijaše drvo života koje rađa dvanaest vrsta plodova, koje daje svoj plod svakog mjeseca; a lišće stabla služi za liječenje naroda. (3) Neće ništa više biti proketo, i prijestolje Božije i Janjetovo bit će u njemu, i sluge će mu se njegove klanjati; (4) oni će vidjeti njegovo lice, i njegovo će ime biti na njihovim čelima. (5) I neće više biti noći, i njima više neće trebati svjetlo od svjetiljke niti svjetlo od sunca, jer Gospod Bog bit će njihovo svjetlo, i oni će vladati zauvijek i dovijeka.

(6) I [anđeo] reče mi: “Ove su riječi pouzdane i istinite, a Gospod, Bog duhova proročkih, poslao je svoga anđela da pokaže svojim slugama ono što se uskoro mora dogoditi.”

Isus dolazi

(7) [I Isus reče:] “Evo, ja ću brzo doći. Blagoslovljen je onaj koji čuva riječi proročanstva ove knjige.”

(8) Ja sam Ivan, onaj koji je ovo čuo i vidio. I kad čuh i vidjeh, padoh ničice pred noge anđelu koji mi ovo pokazao. (9) Ali on mi reče: “Ne čini to. Ja sam sluga s tobom i tvojom braćom prorocima i onima koji se drže riječi ove knjige. Bogu se klanjaj.”

(10) I reče mi: “Ne zapečaćuj riječi proročanstva ove knjige, jer vrijeme je blizu. (11) Neka zlotvor i dalje čini zlo, i onaj koji je nečist neka i dalje bude nečist, i neka onaj koji je pravedan i dalje postupa pravedno, i onaj koji je svet i dalje neka bude svet.”

(12) [Isus reče:] “Evo, ja ću brzo doći, i moja je nagrada kod mene, da svakom čovjeku platim prema njegovim djelima. (13) Ja sam Alfa i Omega, prvi i posljednji, početak i kraj. (14) Blagoslovljeni su oni koji peru svoje haljine da bi stekli pravo na drvo života i ušli u grad na kapije. (15) Vani su psi i vračari i bludnici i ubojice i kumiropoklonici i svako ko voli lagati i varati. (16) Ja, Isus, poslao sam svoga anđela da vam posvjedoči ovo o zajednicama. Ja sam korijen i potomak Davidov, sjajna zvijezda Danica.”

(17) Duh i zaručnica vele: “Dođi.” I neka onaj koji čuje kaže: “Dođi.” I neka onaj koji je žedan dođe; neka onaj koji želi uzme vode života na dar.

(18) Ja opominjem svakog ko čuje riječi proročanstva ove knjige: pridoda li im ko nešto, Bog će njemu pridodati pošasti koje su zapisane u ovoj knjizi; (19) a oduzme li ko od riječi iz knjige ovoga proročanstva, Bog će njemu oduzeti njegov dio na stablu života i u svetome gradu, koji su opisani u ovoj knjizi.

(20) Onaj koji ovo svjedoči veli: “Da, ja ću brzo doći.” Amen! Dođi, Gospodine Isuse!

(21) Neka milost Gospodina Isusa bude sa svima! Amen.

¹⁵ Tj. oko 2.200 km.

¹⁶ Oko 65 metara.